Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 29 16 JULI 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Kwik, Kwek en Kwak Duck en Puk en Max Mouse zaten bedroefd naast elkaar op 'n stoeprand, toen ik van de week door Duckstad wandelde. „Hé, jongens! Wat is er met jullie aan de hand?" vroeg ik. Toen sprak Kwek: „We gaan met vakantie, Oom Donald, naar een jongenskamp. Dat is natuurlijk wel fijn, maar onze vriendjes Willie en Henk Smit gaan niet. Die hebben geen geld. Nu wilden wij dat voor ze verdienen, maar we weten niet hoe!"

„Tja," zei ik bedenkelijk, „dat is niet zo eenvoudig, hè? Ik zal er 'ns over nadenken."

„Graag, Oom Donald," zei Max en toen gingen ze weer zitten denken. Een half uurtje later zat ik weer thuis en hoorde opeens vreselijk lawaai op straat en zag de jongens marcheren met muziek! Ze hadden er toch wat op gevonden. Kwik had een fluit van zolder gehaald, Kwek had ergens een gedeukte trompet gevonden, Kwak een trommeltje, Puk en Max hadden een schor mondorgeltje en een oude gitaar bij Goofy geleend. Ze maakten een lawaai van jewelste! Mensen kwamen uit hun huizen stormen, auto's stopten, fietsers stapten af. Toen er een heleboel mensen om hen heen stonden, hielden ze op en zei Kwek: „Wij willen geld verdienen zodat de jongens Smit met ons meekunnen naar het kamp! Als 't moet zullen we er dag en nacht voor spelen!"

„Wat?!" riep een man. „Maar als jullie nu eens met de hoed rondgaan en jullie halen genoeg op, houden jullie er dan meteen mee op?" — „Ja," zei Puk.

„Ga dan maar 'ns rond met dat ding!" riepen 'n paar mensen. Kwek ging rond en haalde zoveel geld op, dat het haast niet in de hoed ging. Ze waren dolgelukkig, de jongens! De mensen ook.... omdat ze nu tenminste niet meer naar dat vreselijke lawaai hoefden te luisteren!

OOM DONALD

PRIJZEN

Beste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 22.
1e prijs: H. Duyx, **Molenberg-Heerlen.**
2e prijs: Truus Bosker, **Delfzijl.**
3e t/m 12e prijs: T. Wunderink, **Silvolde**; E. Doppenberg, **Putten**; B. v. d. Giessen, **Rlaaswaal**; E. Hartman, **Oostzaan**; G. Weerd, **Nieuwe-Tonge**; C. Brasser, **Wormer**; Yvonne Wauters, **Hulst**; R. v. Boxel, **Lage Zwaluwe**; A. Baas, **Blokzijl**; C. de Graaf, **Den Haag.**
13e t/m 22e prijs: W. Nauwelaert, **Antwerpen (Rlg.)**; J. P. Bethlem, **Amsterdam**; B. v. Dijk, **Reeuwijk**; G. Verburg, **Benschop**; M. Visser, **IJmuiden**; H. Peters, **Wijchen**; A. en O. van Rijt, **Zoeterwoude**; S. Troosters, **Berchem (Antw.)**; C. v. d. Stappen, **Oss**; J. Twigt, **Rotterdam.**
De oplossing van prijsvraag no. 27 luidt: **KAMPEREN.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 29

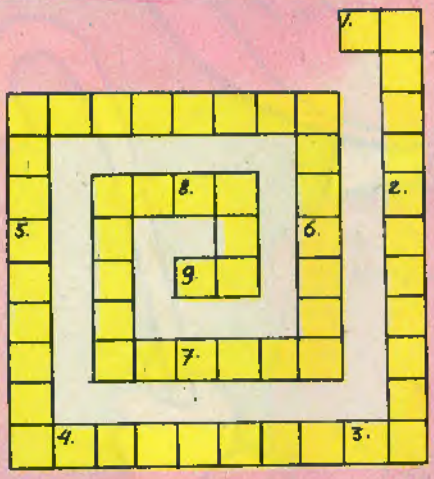

De woorden moeten in de rondte, in de richting die de wijzers van de klok gaan, ingevuld worden; de laatste letter van het ene woord is steeds de eerste letter van het volgende woord.
1. spoedig; 2. oplettendheid; 3. schuiftrompet; 4. equator; 5. groep personen, die tezamen een reis maken; 6. kleine dwarsfluit; 7. oorspronkelijk; 8. werptouw.
Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de bokjes met de cijfers 1 tot en met 9 de naam van een bekende sport, die in het water wordt gespeeld. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur deze vóór 21 juli, als je in Nederland woont, naar: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en, als je in België woont, naar: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en schrijf in de linkerbovenhoek „oplossing 29".

OOM DONALDS BRIEVENBUS

De vakantie staat weer voor de deur en natuurlijk verwacht ik een massa brieven. Jullie kennen mijn adres? Dat is **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam en voor mijn vrienden en vriendinnen in België: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Linksboven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus en op de achterzijde duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

MARIANNE DOLMAN, VLIJMEN. Nou, ik moet jouw vader groot gelijk geven hoor, als hij zegt dat jij een echte waterrat wordt. Zo vroeg in het jaar al het water in. Ik weet hoe fris het dan kan zijn. Ik ben één keer in m'n leven in april de zee ingelopen, maar daarna.... nooit meer!

KO NIJSSE, HOEDEKENSKERRE. Je laatste rapport was mooi, Ko, maar je bent intussen al weer aan je overgangsrapport toe, hè? Of ga je al van school af? Hoe maakt het jonge duifje het? Die is zeker al ijverig bezig met vliegoefeningen, is 't niet?

ZWAANTJE KANNEGIETER, KAMPEN. Wat een grappige naam heb jij, zeg! Is dat je echte naam, of word je alleen maar zo genoemd? Jij hebt inderdaad een beste verjaardag gehad. Tjonge, wat ben jij verwend! Het bespelen van een gitaar is leuk, maar als je het goed wilt doen, is het echt niet zo gemakkelijk, hoor! Ik wens je veel succes!

KEES VAN BOCHOVE, NIEUW-BEIJERLAND. Ja, Kees, je hebt wel lang moeten wachten, hè? Maar nu ben je dan aan de beurt. Bedankt voor je gezellige lange brief.
Wat na „Spanning aan de Grens" komt is nog een verrassing, maar je zult zeker blij zijn met het nieuwe verhaal!

INA VAN OVEN, AMERSFOORT. Ja, het weer is in ons landje erg wispelturig, maar ook ik zou om die reden nooit uit Nederland weg willen, hoor! Wat grappig dat jij zo van spannende jongensboeken houdt. Vroeger las ik niet veel, maar tegenwoordig kom ik tijd tekort.

HERMAN LWERZON, WEERT. Ik weet niet of ik je achternaam goed geschreven heb, Herman; die stond nogal onduidelijk op de enveloppe.
Hoe vond je de Floriade? Wat een prachtig park, hè?
Je rapport is zeer mooi. Jij bent zeker wel overgegaan naar de volgende klas! Oom Dagobert maakt het goed en hij laat je hartelijk groeten.

Walt Disney's

OOM DAGOBERT

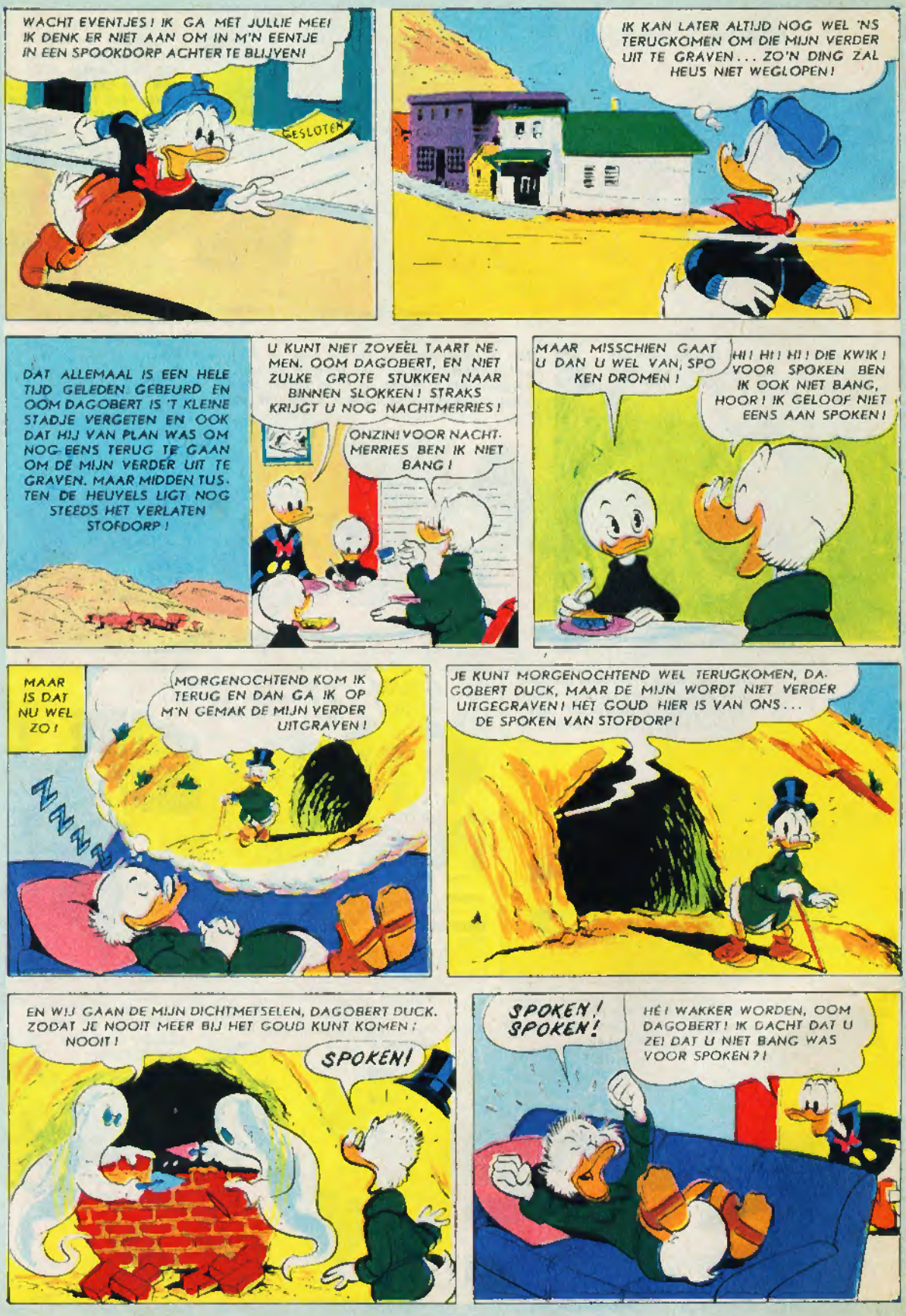
WACHT EVENTJES! IK GA MET JULLIE MEE! IK DENK ER NIET AAN OM IN M'N EENTJE IN EEN SPOOKDORP ACHTER TE BLIJVEN!
GESLOTEN
IK KAN LATER ALTIJD NOG WEL 'NS TERUGKOMEN OM DIE MIJN VERDER UIT TE GRAVEN... ZO'N DING ZAL HEUS NIET WEGLOPEN!
DAT ALLEMAAL IS EEN HELE TIJD GELEDEN GEBEURD EN OOM DAGOBERT IS 'T KLEINE STADJE VERGETEN EN OOK DAT HIJ VAN PLAN WAS OM NOG EENS TERUG TE GAAN OM DE MIJN VERDER UIT TE GRAVEN. MAAR MIDDEN TUSSTEN DE HEUVELS LIGT NOG STEEDS HET VERLATEN STOFDORP!
U KUNT NIET ZOVEEL TAART NEMEN, OOM DAGOBERT, EN NIET ZULKE GROTE STUKKEN NAAR BINNEN SLOKKEN! STRAKS KRIJGT U NOG NACHTMERRIES!
ONZIN! VOOR NACHTMERRIES BEN IK NIET BANG!
MAAR MISSCHIEN GAAT U DAN U WEL VAN SPOKEN DROMEN!
HI! HI! HI! DIE KWIK! VOOR SPOKEN BEN IK OOK NIET BANG, HOOR! IK GELOOF NIET EENS AAN SPOKEN!
MAAR IS DAT NU WEL ZO!
MORGENOCHTEND KOM IK TERUG EN DAN GA IK OP M'N GEMAK DE MIJN VERDER UITGRAVEN!
ZZZZZ
JE KUNT MORGENOCHTEND WEL TERUGKOMEN, DAGOBERT DUCK, MAAR DE MIJN WORDT NIET VERDER UITGEGRAVEN! HET GOUD HIER IS VAN ONS... DE SPOKEN VAN STOFDORP!
EN WIJ GAAN DE MIJN DICHTMETSELEN, DAGOBERT DUCK. ZODAT JE NOOIT MEER BIJ HET GOUD KUNT KOMEN; NOOIT!
SPOKEN!
SPOKEN! SPOKEN!
HÉ! WAKKER WORDEN, OOM DAGOBERT! IK DACHT DAT U ZEI DAT U NIET BANG WAS VOOR SPOKEN?!

D-DAT BEN IK OOK N-NIET! MAAR DIE MIJN WAAR IK OVER DROOMDE, WAS ECHT!
DIE DROOM IS VAST EN ZEKER EEN WAARSCHUWING GEWEEST! IK MOÉT TERUG NAAR STOFDORP... EN ZO GAUW MOGELIJK OOK!
?
?
EN EEN PAAR UUR DAAR. NA AL...
ER ZIJN HELEMAAL GEEN WEGEN MEER... ER KOMT OOK NOOIT IEMAND HIER IN DE BUURT... MAAR IK WEET DAT WE ER NIET MEER DAN EEN PAAR KILOMETER VANAF KUNNEN ZITTEN!
WAT IS DAT VOOR EEN STADJE DAAR?
GRUTJES! DAT IS STOFDORP! HÉ... DAT IS VREEMD. IK DACHT DAT HET AAN DE ANDERE KANT VAN HET UITGEDROOGDE MEER LAG! IK BEGRIJP HET NIET... NOU JA...
...HET IS OOK ZO'N TIJD GELEDEN DAT IK HIER WAS! MAAR AL DIE HUIZEN EN GEBOUWEN HERINNER IK ME NOG WEL!
HET ZIET ER WEL GAMMEL UIT ALLEMAAL!
WINKEL
DAAR BOVEN ZIT EEN GAT IN DE HEUVEL! DAT IS VAST M'N OUDE MIJN!
HET IS 'M, MAAR...
MAAR WAT, OOM DAGOBERT?
IK... IK GELOOF DAT IK NU OPEENS WÉL IN SPOKEN GELOOF!

HET ZIJN GEEN SPOOKSTENEN! ZE ZIJN ZO HARD ALS HET MAAR KAN!
HA! MAAR IK LAAT ME NIET BANG MAKEN DOOR SPOKEN!
WE GAAN VANNACHT IN EEN VAN DIE LEGE GEBOUWEN SLAPEN! MORGEN KOMEN WE TERUG EN DAN ZULLEN WE DAT MUURTJE OPENBREKEN!
M-MOETEN WE IN EEN SPOOKSTAD SLAPEN?!
HET WORDT GAUW DONKER...
PIE-IEP! KRAK!
W-WIE ZOU AL D-DIE GELUIDEN BUITEN AAN 'T MAKEN ZIJN?
DE WIND, IEDERE NACHT BLAAST DIE DE STAD BIJNA OMVER!
NOU, NOEMT U HET MAAR DE WIND... HET LIJKT MEER OP EEN LEGER SPOKEN, DAT VOOR MORGENOCHTEND DE HELE STAD AFGEBROKEN WIL HEBBEN! MOET U HOREN!
BENG! BENG!
DE VOLGENDE OCHTEND...
DAAR BEGRIJP IK NIETS VAN! IK DACHT TOCH ECHT DAT HET MEER GISTEREN LINKS VAN ONS LAG!
JA, IK OOK!
EN-EN DE HEUVEL IS OPEENS AAN DIE KANT VAN DE STRAAT!
HA! DAAR ZIE IK HET GAT VAN DE MIJN! DAT ALLEEN IS VAN BELANG!
LAAT DE JONGENS EVEN DE GEREEDSCHAPPEN UIT DE WAGEN HALEN OM HET MUURTJE OMVER TE... HÉÉÉ?
WAT IS ER NU WEER?
IK... IK B-BEGIN ECHT HOE L-LANGER HOE MEER AAN SP-SPOKEN TE GELOVEN!
HET MUURTJE IS VERDWENEN! Z-ZOU IEMAND MISSCHIEN...

DIE IEMAND HEEFT ONZE WAGEN OOK MEEGENOMEN! HIJ STAAT NIET MEER IN DE HOOFDSTRAAT, WAAR U HEM HAD NEERGEZET!
DAT WORDT TE GEK! SPOKEN KUNNEN NIET AUTO-RIJDEN! IK GA KIJKEN!
WAT BENT U AAN 'T DOEN, OOM DAGOBERT? ZOEKT U SOMS IETS?
M'N PIKHOUWEEL. DAAR LIGT HET, PRECIES WAAR IK HET HAD ACHTERGELATEN!
LATEN WE NAAR BINNEN GAAN EN KIJKEN OF HET GOUD ER NOG IS!
NEE! NEE! NIET DOEN, KWEK! BLIJF ALSJEBLIEFT HIER!!
JE ZULT ZIEN DAT DIE SPOKEN ACHTER ONS DE MIJN WEER GAAN DICHTMETSELEN ALS WE DAAR EENMAAL BINNEN ZIJN!
HÉ, MERKT U DAT? DE WIND KOMT NU VAN 'N ANDERE KANT!
WOESJ!
WIND? ZEG MAAR GERUST STORM! EEN STOFSTORM! ROEP DE ANDEREN, WE MOETEN TERUG NAAR 'T DORP!
EN EVEN LATER...
UCHE! UCHE! WAT EEN STOF! 'T LIJKT WEL NACHT BUITEN, JONGENS!
IK KAN NIET EENS KIJKEN! IK VOEL ALLEEN HET HUIS IN Z'N VOEGEN KRAKEN!
EN ALS DAN DE STORM GAAT LIGGEN...
DAT IS ME OOK WAT! STAAT ONZE WAGEN PRECIES OP DE PLAATS WAAR U HEM GISTEREN HEBT NEERGEZET!
EN HIJ HEEFT GEEN METER GEREDEN! KIJK HIER MAAR EENS OP DE KILOMETERTELLER!
MOETEN JULLIE ZIEN! DE MIJNGANG VAN OOM DAGOBERT IS WEER DICHTGEMETSELD! EN HET CEMENT IS DROOG! NIET EENS VOCHTIG!

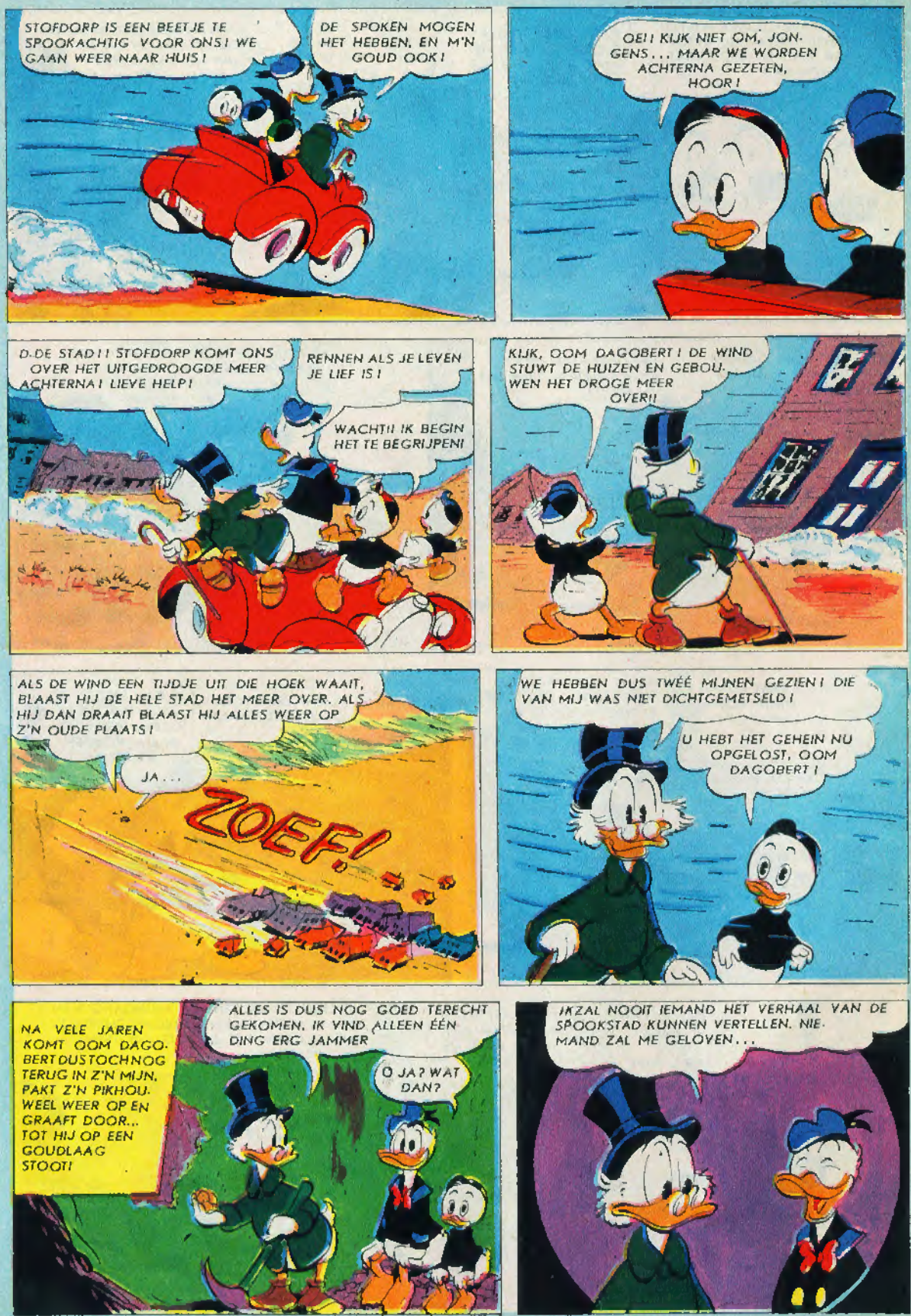
STOFDORP IS EEN BEETJE TE SPOOKACHTIG VOOR ONS! WE GAAN WEER NAAR HUIS!
DE SPOKEN MOGEN HET HEBBEN, EN M'N GOUD OOK!
OE!! KIJK NIET OM, JONGENS... MAAR WE WORDEN ACHTERNA GEZETEN, HOOR!
O-DE STAD!! STOFDORP KOMT ONS OVER HET UITGEDROOGDE MEER ACHTERNA! LIEVE HELP!
RENNEN ALS JE LEVEN JE LIEF IS!
WACHT!! IK BEGIN HET TE BEGRIJPEN!
KIJK, OOM DAGOBERT! DE WIND STUWT DE HUIZEN EN GEBOUWEN HET DROGE MEER OVER!!
ALS DE WIND EEN TIJDJE UIT DIE HOEK WAAIT, BLAAST HIJ DE HELE STAD HET MEER OVER. ALS HIJ DAN DRAAIT BLAAST HIJ ALLES WEER OP Z'N OUDE PLAATS!
JA...
ZOEF!
WE HEBBEN DUS TWÉÉ MIJNEN GEZIEN! DIE VAN MIJ WAS NIET DICHTGEMETSELD!
U HEBT HET GEHEIN NU OPGELOST, OOM DAGOBERT!
NA VELE JAREN KOMT OOM DAGOBERT DUS TOCH NOG TERUG IN Z'N MIJN, PAKT Z'N PIKHOUWEEL WEER OP EN GRAAFT DOOR... TOT HIJ OP EEN GOUDLAAG STOOT!
ALLES IS DUS NOG GOED TERECHT GEKOMEN. IK VIND ALLEEN ÉÉN DING ERG JAMMER
O JA? WAT DAN?
JA ZAL NOOIT IEMAND HET VERHAAL VAN DE SPOOKSTAD KUNNEN VERTELLEN. NIEMAND ZAL ME GELOVEN...

WALT DISNEY'S

RAKKER

WEES LIEF VOOR HONDEN! WAT BETEKENT DAT NU WEER?

DEZE WEEK WORDT DE HONDENWEEK GENOEMD, RAKKER. IEDER JAAR GEBEURT DAT. IN DEZE WEEK MOETEN DE MENSEN EXTRA LIEF VOOR ALLE HONDEN ZIJN EN WIJ MOETEN EXTRA LIEF ZIJN TEGEN DE ANDERE HONDEN!

WEES LIEF VOOR HONDEN

NOU, DAT LIJKT ME WEL 'NS LEUK, VADER! KUNT U ME ER NIET WAT MEER OVER VERTELLEN?

OP 'T OGENBLIK NIET. IK HEB JE MOEDER BELOOFD DAT IK HAAR ZOU KOMEN HELPEN, BEGRIJP JE

GRUTJES! IK HOOP MAAR DAT IK DEZE WEEK IEMAND TEGENKOM, DIE HEEL ERG LIEF VOOR ME IS!

HÉ! IEMAND IS EEN KLUIF AAN 'T BEGRAVEN DAAR!

IK WIST NIET DAT MENSEN DAT OOK AL DEDEN! TOCH 'NS EVENTJES KIJKEN...

IK WEET HET! HIJ HEEFT HEM IN DE GROND GESTOPT OM OHS HONDEH ER HAAR TE LATEH ZOEKEH! HET ZOALS ZE MET PASEH OVERAL EIEREH VERSTOPPEH!

JA HOOR, VADER HAD GELIJK! DEZE WEEK ZIJH DE MEHSEH WEL HEEL BIJZOHDER LIEF VOOR DE HOHDEH! WAT EEH KLUIF!

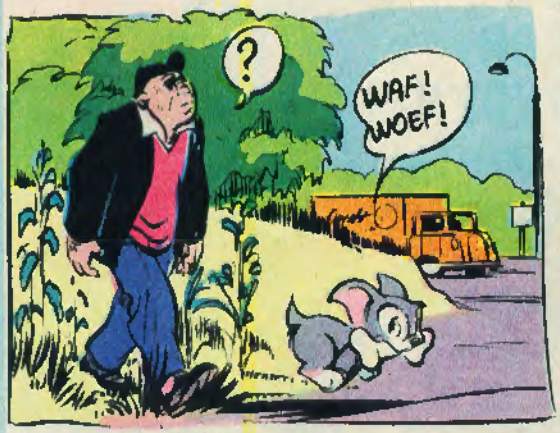
?
WAF! WOEF!

HÉ! DAT LIJKT DE KLUIF WEL, DIE IK DAARHET BEGRAVEH HEB!

IK MOEST MAAR 'HS GAUW GAAN KIJKEN! JE WEET NOOIT!

HIJ IS WEG! DIE HOND HEEFT HEM GESTOLEH!

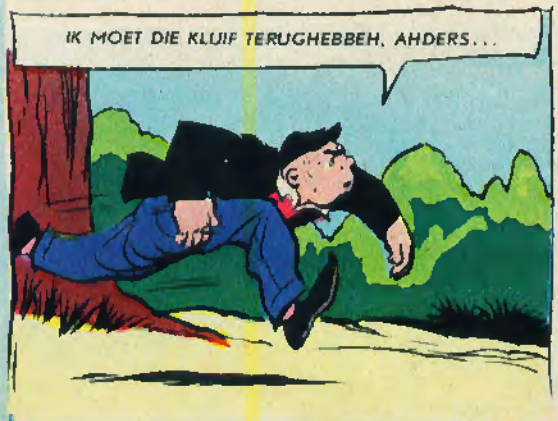
IK MOET DIE KLUIF TERUGHEBBEH, AHDERS...

IHTUSSEN, EEH EIHD VERDEROP...
VADER ZOU VAST REUZE TROTS OP ME ZIJN ALS IK DEZE WEEK EEHS IETS HEEL LIEFS EH AARDIGS DEED VOOR EEH VAH M'H VRIEHDJES!

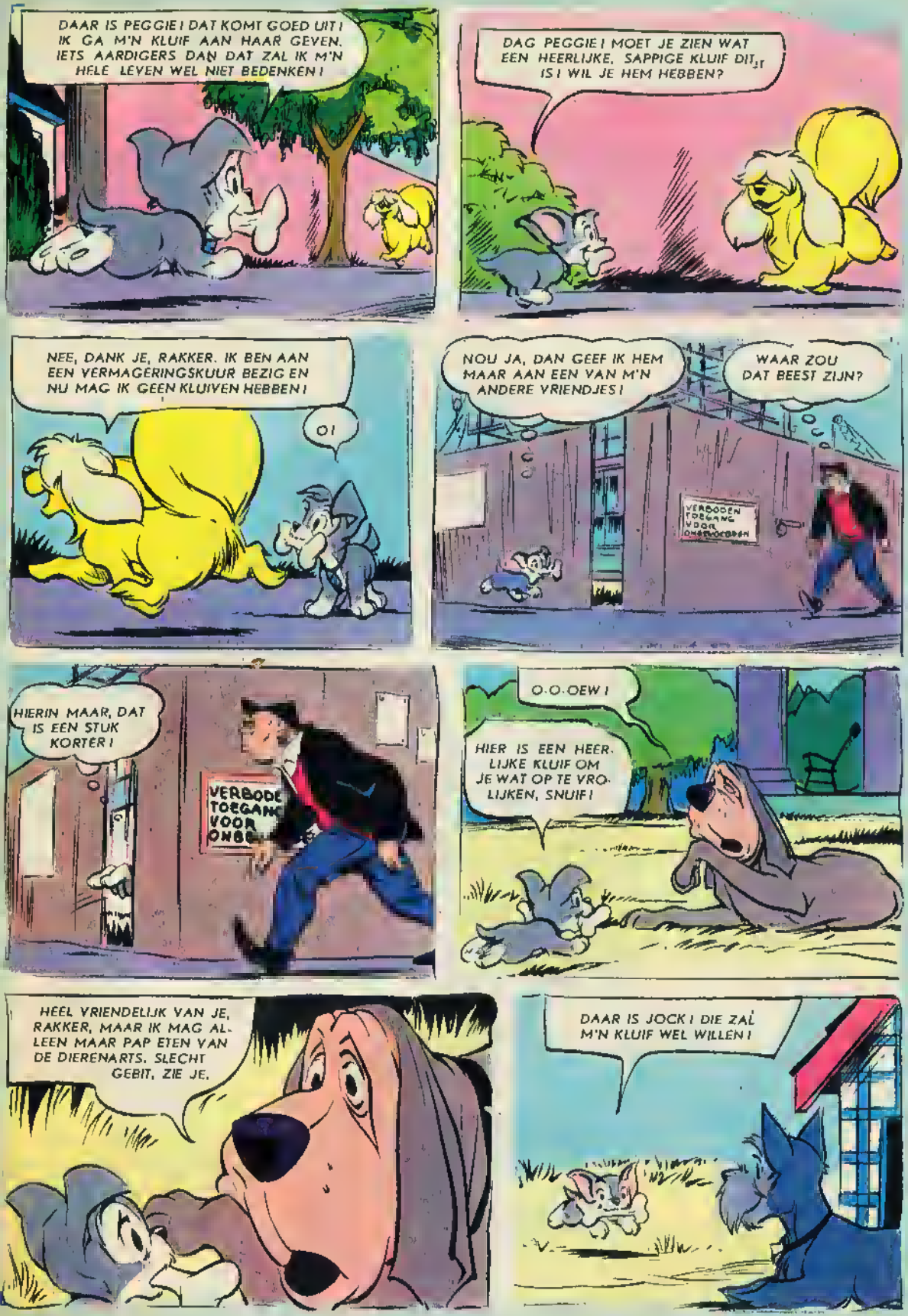
DAAR IS PEGGIE! DAT KOMT GOED UIT! IK GA M'N KLUIF AAN HAAR GEVEN. IETS AARDIGERS DAN DAT ZAL IK M'N HELE LEVEN WEL NIET BEDENKEN!
DAG PEGGIE! MOET JE ZIEN WAT EEN HEERLIJKE, SAPPIGE KLUIF DIT IS! WIL JE HEM HEBBEN?
NEE, DANK JE, RAKKER. IK BEN AAN EEN VERMAGERINGSKUUR BEZIG EN NU MAG IK GEEN KLUIVEN HEBBEN!
OI
NOU JA, DAN GEEF IK HEM MAAR AAN EEN VAN M'N ANDERE VRIENDJES!
WAAR ZOU DAT BEEST ZIJN?
VERBODEN TOEGANG VOOR ONBEVOEGDEN
HIERIN MAAR, DAT IS EEN STUK KORTER!
VERBODE TOEGANG VOOR ONBE
O-O-OEW!
HIER IS EEN HEERLIJKE KLUIF OM JE WAT OP TE VROLIJKEN, SNUIF!
HEEL VRIENDELIJK VAN JE, RAKKER, MAAR IK MAG ALLEEN MAAR PAP ETEN VAN DE DIERENARTS. SLECHT GEBIT, ZIE JE.
DAAR IS JOCK! DIE ZAL M'N KLUIF WEL WILLEN!

NEE HOOR, EET HEM ZELF MAAR OP. IK HEB ER AL ZOVEEL DAT IK JAREN NODIG HEB OM ZE ALLEMAAL OP TE KRIJGEN!
HA, DAAR IS HIJ! EN MET DE KLUIF! NU MOET IK HEM NIET AAN 'T SCHRIKKEN MAKEN...
GRUTJES! ER IS GEEN HOND DIE VAN M'N VRIENDELIJKHEID GEDIEND IS! SNIF!
ZOU ER DAN HELEMAAL NIEMAND ZIJN AAN WIE IK DIT DING KWIJT KAN?
KOM EENS HIER, HONDJE! KOM DAN!
ZO! HARTELIJK BEDANKT, HOOR!
?!!
DAT WAS NIET ERG AARDIG VAN HEM, TERWIJL HET TOCH HONDENWEEK IS! IK MOET DIE KLUIF TERUGHEBBEN OM HEM AAN EEN ANDERE HOND TE GEVEN! WAT DENKT HIJ WEL!
HÉ! KOM HIER MET DIE KLUIF! DAT DING IS NIET VAN JOU! HOOR JE ME NIET?! KOM TERUG, JIJ!
DAT IS HEM!

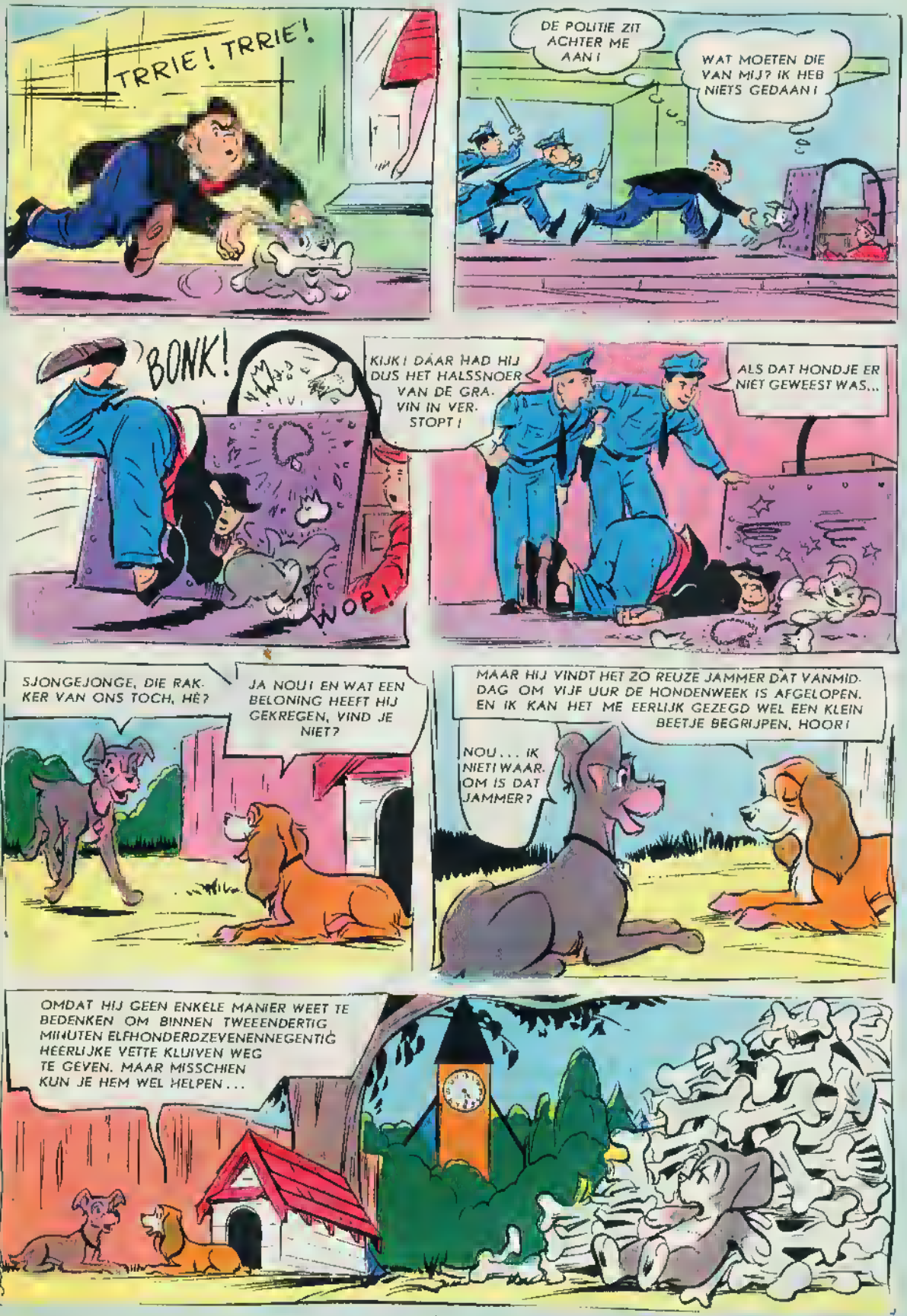
TRRIE! TRRIE!
DE POLITIE ZIT ACHTER ME AAN!
WAT MOETEN DIE VAN MIJ? IK HEB NIETS GEDAAN!
BONK!
WOP!
KIJK! DAAR HAD HIJ DUS HET HALSSNOER VAN DE GRAVIN IN VERSTOPT!
ALS DAT HONDJE ER NIET GEWEEST WAS...
SJONGEJONGE, DIE RAKKER VAN ONS TOCH, HÈ?
JA NOU! EN WAT EEN BELONING HEEFT HIJ GEKREGEN, VIND JE NIET?
MAAR HIJ VINDT HET ZO REUZE JAMMER DAT VANMIDDAG OM VIJF UUR DE HONDENWEEK IS AFGELOPEN. EN IK KAN HET ME EERLIJK GEZEGD WEL EEN KLEIN BEETJE BEGRIJPEN, HOOR!
NOU... IK NIET! WAAR. OM IS DAT JAMMER?
OMDAT HIJ GEEN ENKELE MANIER WEET TE BEDENKEN OM BINNEN TWEEENDERTIG MINUTEN ELFHONDERDZEVENENNEGENTIG HEERLIJKE VETTE KLUIVEN WEG TE GEVEN. MAAR MISSCHIEN KUN JE HEM WEL HELPEN...

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

Pipo slikt bijna zijn tong in van de schrik. Er zweeft een figuur over de struiken! Mammaloe en de Sjeik zien het nu ook en hun ogen puilen uit van verbazing...

Pipo, Klukkluk en Mammaloe zijn uit eten gevraagd door Sjeik Ali Ben Ghali. Maar de Directeur van het Circus is jaloers en gaat er ook naar toe! Klukkluk ziet zijn baas aankomen en vlucht naar een zolderkamertje. Daar liggen toevallig de geheime spullen van de Sjeik, het is erg gevaarlijk om daar aan te komen! Maar Klukkluk weet dat niet en eet een potje met zoete, vreemde stroop leeg....

6..

GROOT ALARM!

MMM", zegt Klukkluk, „dat smaken lekker! Zéér! Doen mij denken aan de stroop, die mijn moeder Ugh mij gaf toen ik nog een kleine kwajongens-Indiaantje waren! Mmm.. jammer, dat het op zijn!" Met de top van zijn wijsvinger veegt Klukkluk de bodem van het potje schoon en likt zijn vingers af.... „En dan te denken," mompelt hij, „dat deze Indiaanse figuur hier maar zeer toevallig zijn binnengekomen! Scherpe Indiaanse speurneus hebben vanzelf het opslagkamertje van Sjeik Ali gevonden! Heel slim, buitengewoon veel hersens! Dat hadden hij vast niet gedacht, die Sjeik, neenee!" Klukkluk begint plezier in zijn omgeving te krijgen, hij pakt een doosje, waar een soort grijze toffees in zitten.... Hij likt eraan, maar ze smaken bitter. „Dat zijn niks," zegt Klukkluk, „Dan kijken maar weer verder!" Maar.. er komt niets van dat verder kijken.... Klukkluk voelt zich niet zo lekker.... het wordt hem opeens te benauwd in dat schemerige zolderkamertje, hij rent het gangetje op en schuift een raam open. „Ooooh," mompelt hij, „mij voelen zich niet zeer kiplekker, alles draaien voor deze ogen.... oooh.... wat gebeuren er met mij? Help!"

ZOZOZO," zegt de directeur amechtig, „dat heeft gesmaakt, hoor! Ik ben helemaal niet kwaad meer, dat je vergeten had om mij uit te nodigen, Sjeik! Dat eten heeft alles goed gemaakt, vooral die mokkataart als toetje was prima, zo proef je ze tegenwoordig niet veel meer! Wat jij, Pipo?!" Pipo geeft daar geen antwoord op, hij weet trouwens niet hoe die mokkataart smaakte, want de gulzige directeur heeft de taart helemaal alleen opgegeten! Het feestmaal is afgelopen; Pipo, Mammaloe, de Sjeik en de directeur zitten nu in de serre, terwijl de bediende Hoessan de vulle vaat naar de keuken brengt.

„Grote Sjeik zijn zeer vereerd," zegt Sjeik Ali Ben Ghali, „dat gasten voedsel gesmaakt heeft! Betreuren overigens wel het verdwijnen van Indiaanse meneerrr!"

„Oh, meneer Sjeik," zegt Mammaloe, „u moet het Klukkluk maar niet kwalijk nemen! Hij heeft gewoon de benen genomen omdat hij zo bang is voor meneer hier, de directeur! Daar heeft hij zo'n hekel aan, ziet u!" De directeur wordt rood in zijn gezicht van kwaadheid! „Die Klukkluk is een ondankbare Indiaan!" roept hij.

Plpo probeert hem met flinke sprongen bij zijn benen te pakken, maar Klukkluk vliegt te hoog. „Help!" gilt hij. „Mij voor altijd wegwaaien over platte land en de diepzee-oceanen. Help!"

„Moet u weten, Sjeik, ik ben altijd zó goed voor mijn artiesten, hè! Die Indiaan loop ik de hele dag te verwennen, ik geef hem de lekkerste hapjes, elke avond een warme kruik en een kop chocolademelk met een koekje, altijd loop ik mijn best te doen, dat hij niets te kort komt! En wat is mijn dank? Dat hij hard wegloopt als ik op bezoek kom. U heeft het zelf gezien!' '

„Hihi," zegt Pipo. „Directeur, wat ben jij toch een bolle jokkebrok! Je bent helemaal niet goed voor ons, het zit eigenlijk zo, dat jij een...." Pipo kan niet uitpraten, Mammaloe valt hem in de rede! „Stil eens!" roept ze, „horen jullie dat?i Er roept iemand om hulp!" Ze luisteren alle vier. „Help!" klinkt 'n stem in de verte, „help mij!" — „Alle slagroompunten," roept de Dikke Deur, „dat is de stem van Klukkluk. Waar zit die ondeugende Indiaan? Ik geloof, dat het van buiten komt, dat geroep...." Ze rennen naar het raam en kijken, maar buiten zien ze alleen de machtige bomen van het oude park en de witte zwaan op de stille vijver....

„Kijk eens," roept Pipo, „die zwaan kijkt omhoog.. zeker een vliegtuig of een....!" Pipo kijkt nu ook omhoog en hij slikt bijna zijn tong in van de schrik! Er zweeft 'n figuur op ongeveer tien meter hoogte over de rozenstruiken!! Mammaloe, de Sjeik en de directeur zien het nu ook en hun ogen pullen uit van verbazing.. Ze hebben er werkelijk geen woorden voor! Gelukkig hebben wij die wel, zodat we het jullie kunnen vertellen! De figuur, die als 'n ballon langs het huis zweeft, is.. Klukkluk, de bekende circus-Indiaan!!!

EEN zwevende Indiaan zie je niet iedere dag en daarom genieten allen even in eerbiedige stilte van het ongewone schouwspel.. Ze zien Klukkluk met zijn benen zwaaien en met zijn armen om zich heen slaan zonder dat het enig verschil maakt, want hij raakt alleen maar lucht! Wel komt hij nu iets schever te hangen, waardoor hij overstag gaat en zonder zijn hand uit te steken om de hoek van het huis wegzweeft....

KLUKKLUK!" schreeuwt Pipo en die kreet doet de anderen uit hun verstarring ontwaken! Achter elkaar rennen Pipo, de directeur, Mammaloe en Sjeik Ali

„Daar gaat hij!" roept Mammaloe en ze wijst naar een sprietelende figuur die vlak bij de rand van het gras over 'n paar denneljes vliegt.

Ben Ghali de kamer door, de gang en het huis uit, linksom naar de achterkant van de villa, want daarheen hebben ze de vreemde luchtrelziger zien zweven.... „Daar gaat hij," roept Mammaloe en ze wijst naar een druk bewegende figuur die vlak bij de rand van het grasveld over een paar dennetjes vliegt! Gelukkig heeft hij niet veel vaart. Onze vrienden halen hem in en kijken verbaasd naar boven? „Sapperdeflap, Klukkluk!" zegt Pipo, „wat doe je daar, man? Ga je de wolken een handje geven?" — „Wat knap van jou, Klukkluk!" roept Mammaloe opgetogen, „dat je zweven kunt!"

„Jaja," snauwt de directeur, „de grap heeft nu lang genoeg geduurd, Klukkluk! We weten het nu wel! Kom nu maar weer op de grond en doe gewoon, dat is al raar genoeg!" Het geschreeuw van Klukkluk gaat over in een zacht gejammer, het klinkt wel zielig, zo ult de lucht!

„Mij kunnen niet dalen," snikt hij, „mij zweven hier tegen wil en dank, mij weten niet wat er met dit Indiaanse lijf aan de hand zijn! Dikke Deur, willen jij asjeblieft onder mij vandaan gaan met jouw sigaar, het zijn een zeer vieze lucht, bah!" De directeur wil kwaad een stapje opzij doen, maar het is niet meer nodig, want een plotselinge windvlaag krijgt vat op Klukkluk en de Indiaan zweeft over hun hoofden weg in de richting van het open veld! Pipo ziet nu de ernst van de toestand in. Hij begint achter Klukkluk aan te rennen en probeert hem met flinke sprongen bij zijn benen te pakken, maar de Indiaan vliegt te hoog! „Help!" gilt hij, „pakken mij dan toch, Pipo! Straks waalen mij voor altijd weg — over de platte land en de diepzee-oceanen! Oooh, wat een vreselijk nare toestand!"

Sjelk Ali Ben Ghali kijkt peinzend toe. „Die man zijn zwaartekracht is weggg!" mompelt hij, „hij is licht als lucht! Er zijn maar één verklaring voor: die man heeft gggesnoept van de wonderzalf Ochmosa van Fakir Kara Ben Mensi! Dat betekent: hij zal geen gewicht hebben, tien jaar lang niet!"

Volgende week: Scherven brengen geen geluk!

WALT DISNEY'S
kleine
Hiawatha
MIJ MOETEN OEFENEN OP OORLOGSTROM, DAN MIJ MISSCHIEN TROMMELAAR VAN STAM MOGEN WORDEN!
JIJ AL MOOI HARD EN VLUG TROMMELEN, HIAWATHA!
MIJ NIET KUNNEN SLAPEN! TE VEEL LAWAAI!
BOEM! BOEM! BOEM!
DIT WEL GENOEG ZIJN, HIAWATHA! JIJ NU MAAR 'NS GAUW IETS ANDERS MOETEN GAAN OEFENEN!
VADER WILLEN RUST EN VREDE EN KALMTE EN STILTE...
MIJ DAN ROOKSIGNALEN ZULLEN OEFENEN... DAT VEEL KALMER ZIJN DAN TROM!
OEF! WIND BLAZEN AL JOUW ROOKSIGNALEN HEEL VERKEERDE KANT OP!
UCHE! KUCH! UCHE!
JIJ MAKEN BOEL TE VEEL EN TE VIEZE ROOK, HIAWATHA! JIJ BETER ER MEE OPHOUDEN KUNNEN!

JIJ MEEKOMEN HET BOS IN, ZILVERSLANG. MIJ DAAR ZULLEN OEFENEN PIJL EN BOOGSCHIETEN!
DAT IN IEDER GEVAL VER GENOEG ZIJN OM VADER NIET TE STOREN!
JIJ MOETEN GOOIEN VEREN-PROOI IN DE LUCHT, MIJ HEM ZULLEN NEERSCHIETEN TER-WIJL HIJ IN VLUCHT ZIJN!
DAT SLECHT SCHOT ZIJN! JIJ MISSEN PROO! VOLKOMEN!
TWENG!
EN JIJ ZIJN NU OOK JOUW PIJL KWIJT!
SNER!
WIJ HEM ZULLEN GAAN ZOEKEN!
OEF! VADER WÉÉR WAK-KER ZIJN NU...
WIJ PIJL MAAR VERGETEN EN ONS MOETEN SCHUIL-HOUDEN!
PLOK!
MIJ DIT NIET KUNNEN BEGRIJPEN. ALLES WAT MIJ DOEN VANDAAG HELE-MAAL VERKEERD UITPAKKEN!
JIJ KIJKEN, HIAWA-THA! GEIT LOS!
BÈÈÈH!
DIT ZIJN MOOIE GELEGENHEID OM TE OEFENEN MET GOOIEN VAN LASSO!
HM... DIT ER UIT-ZIEN ALS PIJL VAN HIAWATHA...
SLIK!

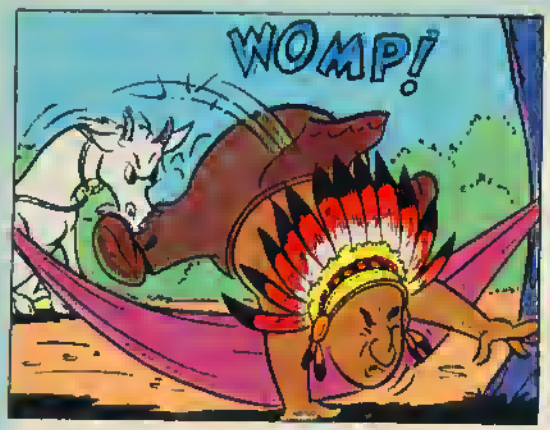
WOMP!

MIJ DIT ECHT NIET MEER LEUK VINDEN, HIAWATHA! JIJ OPHOUDEN MET GRAPJES MAKEN!
MIJ SPIJTEN, VADER! ALLES VERKEERD GAAN VANDAAG!

MISSCHIEN U MIJ KUNNEN GEVEN IDEE WAT NU TE DOEN?
WIJ HELEMAAL GEEN IDEE MEER HEBBEN...
GROOT OPPERHOOFD . HALF UURTJE SLAAP HARD NODIG HEBBEN! (GEEUW!) JIJ MAAR IETS MOETEN GAAN DOEN... MET VLIEGER SPELEN!

MET VLIEGER SPELEN? WAT VADER BEDOELEN?
O, DAT SPEL ZIJN VAN JONGE BLEEKGEZICHTJES. MIJ HET VAAK GEZIEN HEBBEN BIJ HANDELSPOST!

HOE JIJ KUNNEN SPELEN MET VLIEGER? DAT OOK SPEL VOOR MEISJES ZIJN?
DAT ZEKER GEEN SPEL VOOR MEISJES ZIJN! MIJ ZULLEN HET JOU LATEN ZIEN! MIJ VLIEGER BOUWEN!

JIJ MOETEN GAAN NAAR WIGWAM EN DAAR HALEN KLEURVERF, TOUW EN BOEL DUNNE HUID, DAN ZULLEN WIJ VAST GERAAMTE VAN DING MAKEN!
MIJ ZO WEER TERUG ZIJN!

INTUSSEN... IN HET KAMP...
HET SCHIJNEN DAT MIJ NIET MOGEN SLAPEN VANDAAG! (GEEUW!) WAT JIJ NU WILLEN?
MIJ SPIJTEN, OPPERHOOFD, MAAR MANNEN VAN BUURSTAM HIER VOOR U ZIJN!

WIJ BRENGEN U BOEL SLECHT NIEUWS, OPPERHOOFD. GEEN TEKEN VAN HERTEN IN BOS!
ZELFS GEEN SPOREN TE ZIEN AAN BOSMEER!
HERTEN VERDWENEN ZIJN?! DAT INDERDAAD BOEL, BOEL SLECHT NIEUWS ZIJN, BROEDERS!
OEF!

M-MISSCHIEN GROTE B-BOSGEEST WEL KWAAD ZIJN OP ONS INDIANEN!
DAN WIJ MOETEN WACHTEN OP TEKEN VAN HEM VOOR WIJ IETS DOEN!

MIJ IN IEDER GEVAL ALLE KRIJGERS OP GROTE SPEURTOCHT ZETTEN!
MIJ DAT DAN OOK MAAR ZULLEN DOEN. JIJ WEL HOREN ALS WIJ IETS VINDEN.

HIAWATHA! HIER ZIJN DE KLEURVERF, DE DUNNE DIERENHUID EN BOEL TOUW!
FIJN! GERAAMTE BIJNA KLAAR. MIJ ZULLEN NU HELE VLIEGER IN ELKAAR ZETTEN.

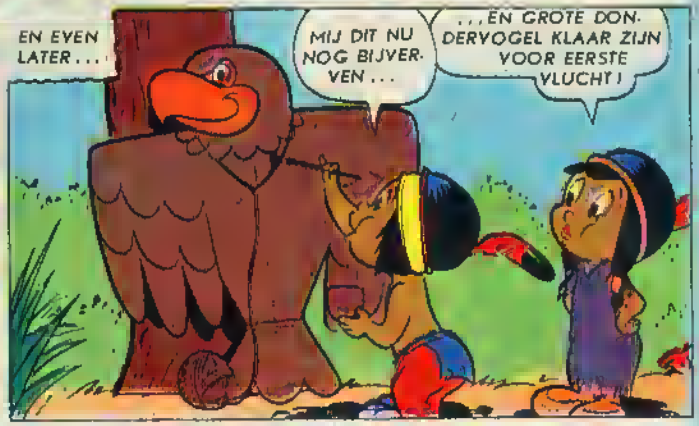
EN EVEN LATER...
MIJ DIT NU NOG BIJVERVEN...
...EN GROTE DONDERVOGEL KLAAR ZIJN VOOR EERSTE VLUCHT!

JA, ZILVERSLANG! JIJ HEM NU LOSLATEN!!

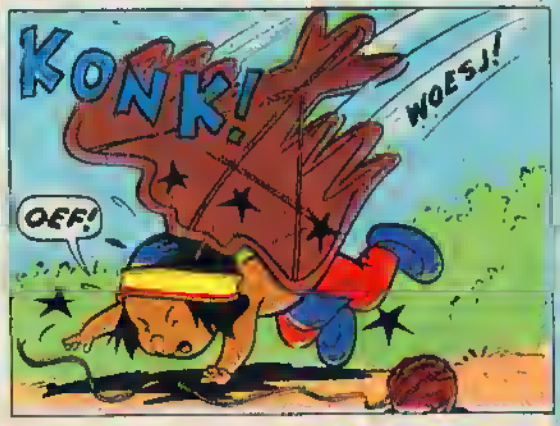
KONK!
WOESJ!
OEF!

HOE HET KOMEN DAT DONDERVOGELVLIEGER NIET VLIEGEN?
ER MOETEN WIND ZIJN, BOEL VEEL WIND! MIJ ZULLEN WACHTEN OP GROTE WINDGEEST!

OEF! WAT DAT VOOR EEN LAWAAI ZIJN?
BAMBI! HIJ VEEL HAAST HEBBEN!
KR-RAK!
KRAAK
KRAK!

BAMBI ZEGGEN DAT MIJ HEM MOETEN VOLGEN. JIJ HIER BLIJVEN, ZILVERSLANG. MIJ GAAN KIJKEN WAT ER KUNNEN ZIJN!
JIJ MAAR ZEGGEN WAAR NAARTOE!
JIJ MIJ DAT WILDE LATEN ZIEN, BAMBI? DAT ALLEEN MAAR INDIANEN VAN ONZE BUURSTAM ZIJN! JIJ DAAR NIET OVER ONGERUST HOEVEN ZIJN!
JIJ MIJ HELEMAAL VOOR NIETS DAT EIND HEBBEN LATEN L... HÈ!!
MIJ SPIJTEN, BAMBI. MIJ TE GAUW ZIJN. MIJ ZULLEN MET JOU MEEGAAN.
JIJ GELIJK HEBBEN, BAMBI! ER HIER IETS VERKEERDS ZIJN! WAAROM GAAN KRIJGERS IN WIGWAM VAN BLEEKGEZICHTEN?!
ZIJ BLEEKGEZICHTEN IN VERMOMMING ZIJN!
DAT WAS EEN HÉÉL SLIM PLANNETJE VAN JE BILL!
JA NOU, HE? EN IN DIE INDIANENVERMOMMING LOPEN WE NIET DE KANS DAT ZE ONS SNAPPEN!
ALS ZE ONS TOCH MOCHTEN BEZIG ZIEN, DENKT IEDEREEN NATUURLIJK DAT HET DE INDIANEN ZIJN, DIE HET GEDAAN HEBBEN!
JA, DAT IS VOOR MEKAAR!

VOOR AL DIE HERTEN KRIJGEN WE FLINK WAT GELD... REKEN MAAR!
GRUTTEN! ALLE HERTEN OPGESLOTEN ZIJN!
JIJ MEEKOMEN, BAMBI! WIJ MOETEN WAARSCHUWEN DE BUURTSTAM VOOR VALSE BLEEKGEZICHTEN EN ZE DAN IN EIGEN VAL VANGEN!
KIJK! DAT JOCH HEEFT ONS AFGELUISTERD!
VLUG! HEM ACHTERNA!
KLENG! BENG! KLENG!
IK HEB EEN BETER IDEE! NAAR DE KANO! WE STEKEN HET MEER OVER, DAN ZIJN WE VEEL EERDER DAN HIJ BIJ DE STAM!
DAT IS GOED! ZET JE PRUIK MAAR VAST OP!
VLUGGER, BAMBI! WIJ MOETEN VOOR DIE BOEVEN DAAR ZIJN!
MAAAR EVEN LATER...
DAAR LIGGEN HUN KANO! WIJ TE LAAT!
MIJ NIET WETEN WIE VERMOMDE BOEVEN ZIJN. ALLEMAAL HETZELFDE UITZIEN!
MIJ BETER MIJZELF KUNNEN SCHUILHOUDEN! BLEEKGEZICHTEN MIJ OP HOOFD ZULLEN SLAAN ALS ZIJ MIJ ZIEN... MIJ TE VEEL VAN ZE WETEN!
MIJ MOETEN NU HEEL VLUG IETS BEDENKEN GAAN. VOOR BOEVEN WEGSLUIPEN EN AL JOUW BROERTJES EN ZUSJES EN VRIENDJES MEENEMEN!

JIJ KIJKEN! WINDGEEST HELPEN ZIL-VERSLANG MET VLIEGER!
WINDGEEST GEVEN HIA-WATHA GOED IDEE OM TE VANGEN BLEEK-GEZICHTEN!
JIJ MIJ DAT VLIEGER GEVEN, ZILVERSLANG!
EN JULLIE NU MOETEN MEEKOMEN NAAR TOP VAN HEUVEL!
?
NU MIJ ZULLEN LATEN DOEN DONDERVOGELVLIEGER KUNSTJES...
OEF! BOZE GEEST IN LUCHT HANGEN! NEEM SNEL VLUCHT!
HELPIE!
WOEF!
HA! HA! BEGRIJP JIJ, DAT ZE ZO BANG KUNNEN ZIJN VOOR EEN GE-WONE VLIEGER?
MOET JE ZE 'NS ZIEN LOPEN, ZEG!

U ZE GRIJPEN, OPPERHOOFD! DIT DE BOEVEN ZIJN!
WE ZIJN IN DE VAL GELOPEN!
WE HADDEN MET DE INDIANEN MEE WEG MOETEN LOPEN! KOM MEE, VLUG!
JULLIE EVENTJES MOETEN WACHTEN, BLEEKGEZICHTEN. JULLIE EERST MET POLITIEMANNEN PRATEN!
BOEL GROOT FEEST WIJ VIEREN, OPPERHOOFD! HERTEN NU ALLEMAAL WEER TERUG ZIJN IN HET BOS EN ALLES VOOR ELKAAR ZIJN!
HOE DIT GEBEURD ZIJN?
DAN VERTELT HET OPPERHOOFD VAN
...EN TOEN DE GROTE WINDGEEST GAAN HELPEN HIAWATHA OM TE VANGEN BLEEKGEZICHTEN!
HIAWATHA? MAAR HIJ DAN NIET ZIJN GAAN VLIEGEREN?
HIJ DAT WÈL ZIJN GAAN DOEN! DONDERVOGELVLIEGERS NU BOEL VEEL IN TREK ZIJN BIJ INDIANEN VAN STAM. MIJ JOU ZULLEN LATEN ZIEN!
HIER JIJ KUNNEN KRIJGEN ÉCHTE DONDERVOGELVLIEGER!!
VLIEGER WINKEL WIGWAM open
KLAAR TERWIJL JIJ WACHTEN!
JIJ LETTEN OP MIJN WOORDEN... HIAWATHA LATER ZULLEN WORDEN HEEL SLIM EN GEWIEKST ZAKENMAN! HI! HI! HI!

SPANNING AAN DE GRENS

Boer Van Miert's tienjarig dochtertje Anneke wordt ontvoerd en de ontvoerder, die zich Thijs Blok noemt, eist een losprijs van vijftigduizend gulden. Er zijn reeds verschillende arrestaties verricht, maar de ontvoerder is nog steeds op vrije voeten. Nadat hij zich in een Vlaams dorp aan oplichting had schuldig gemaakt, leverde een achtervolging met speurhonden niets op. De ontvoerder was met het zieke kind plotseling weer spoorloos verdwenen....

OP de boerderij van Van Miert was de stemming er niet beter op geworden. Na de vergeefse aanval op de molen, waar men een patroullie padvinders had aangetroffen, hadden ze uit België vernomen dat de gezochte bandiet daar met politiehonden was achtervolgd, na een brutale oplichterij in een kledingmagazijn. Maar nadat de honden het spoor tot op een kruispunt nabij de grens hadden gevolgd, raakten ze het daar plotseling bijster en kon de achtervolging niet worden voortgezet. Verschillende malen waren ze dus de schurk dicht op de hielen geweest, maar steeds weer had deze weten te ontkomen.
Van Miert was vastbesloten de politie er verder geheel buiten te houden. Hij moest éérst zijn dochtertje terug hebben. Als de politie nu maar eens ophield met die kerel op te jagen, dan zou deze misschien gelegenheid krijgen om zich met Van Miert in verbinding te stellen over de betaling van de losprijs.
Daarom had hij de politie een lange brief geschreven, met het verzoek de opsporing voorlopig te staken, totdat het meisje weer thuis was. Eerst had de rechercheur wel veel bezwaren gemaakt. „Hij kan nu elke dag in onze handen vallen.... we weten méér dan u denkt!", had hij geheimzinnig gezegd, maar Van Miert hield voet bij stuk en de politie had tenslotte toegegeven. Ze zouden enkele dagen de jacht staken en de bandiet de kans geven, zijn plannen uit te voeren. De gevolgen bleven niet uit. Enkele dagen nadat de politie de jacht had gestaakt, lag er weer een smoezelige brief in de bus op de boerderij.
Er stond geen afzender op de enveloppe en de plaats van afstempeling was niet te lezen.
„Weer een brief van de ontvoerder!" schreeuwde Van Miert opgewonden door het huis. „Net zo een als de vorige. Het handschrift is van onze Anneke!"

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

Met trillende vingers scheurde hij de enveloppe open en las daarop luid voor:

„Lieve papa en mama, Ik ben ziek geworden omdat de politie ons steeds opjaagt. Oom Thijs zorgt goed voor me. U moet de volgende instructies precies uitvoeren, dan mag ik direct naar huis. U moet morgenochtend om precies zes uur vijfentwintig in de fietsenstalling van het station in Bergen op Zoom zijn. Daar moet u de fietsenbewaarder vragen naar de brief voor meneer Van Amstel. De daarin vermelde instructies moet u nauwkeurig uitvoeren, daarna kom ik onmiddellijk thuis. Het geld moet U in briefjes van tien in een gesloten tas bij u hebben. Oom Thijs zegt dat als hij iets van de politie merkt, zijn geduld ten einde is. Een láátste waarschuwing. Alstublieft, papa, ik ben zo ziek. Laat mij thuis komen! Veel liefs, Anneke."

Van Miert legde de brief neer. „Je kunt zien dat Anneke ziek is, haar handschrift is haast niet te herkennen. Die vent laat háár schrijven, zodat wij kunnen zien, dat ze nog leeft."
„Gaat u morgen, vader?" vroeg Wim.
„Ja, natuurlijk ga Ik!" antwoordde zijn vader. „En denk er om, geen woord, aan niemand! Ik wil de politie

Met trillende vingers scheurde hij de enveloppe open...

niet achter me aan hebben!" — „Mag Ik mee, vader?" „Nee, dat zou de kerel misschien afschrikken. Hij heeft het handig ingepikt. Morgenochtend een brief halen bij de fietsenbewaarder, een brief voor meneer Van Amstel. Hij heeft niet de naam Van Miert gebruikt, omdat de fietsenman dan meteen zou begrijpen dat deze brief in verband zou staan met de ontvoering en deze zou misschien de politie waarschuwen. Als iemand de naam Van Miert noemt, denkt hij natuurlijk direct aan het ontvoerde meisje!"
„Wees voorzichtig, man, zo'n kerel is tot alles in staat," zei vrouw Van Miert bezorgd.
„Hij moet de centen hebben. Zolang hij die krijgt doet hij niets en hij krijgt ze morgen. Ditmaal komt er geen politie aan te pas." Van Miert dacht natuurlijk aan de

Hij zag de man bukken, onmiddellijk nadat hij de deur geopend had. Hij pakte een brief op. Zou dat hem zijn?

arrestatie van de stratenmaker door de politie, terwijl de ontvoerder op veilige afstand stond toe te kijken! Deze keer zou niemand roet in het eten gooien. Morgenochtend zou hij precies op tijd bij de fietsenstalling zijn en de brief voor Van Amstel in ontvangst nemen....

Die nacht deed niemand op de boerderij een oog dicht. Zou Anneke morgen terugkeren? Al om vijf uur in de morgen stond Van Miert reisvaardig, met het geld in een aktentas gepakt, en om half zes sprong hij op de fiets, nagestaard door zijn vrouw en Wim. De spanning was ondraaglijk. Dit was nu al de derde keer dat ze er met de losprijs op uit trokken. Zou hij deze keer succes hebben?

Zonder op of om te kijken fietste Van Miert door. Hij had nu en dan het gevoel dat hij gevolgd werd door onzichtbare ogen, maar hij trapte stevig door en in een goed half uur bereikte hij Bergen op Zoom. Hij had nog bijna een half uur de tijd, maar hij reed onmiddellijk naar de rijwielstalling naast het station.

Op dit vroege uur was het nog stil op het stationsplein en de fietsenstalling was nog gesloten. Zou die wel vóór zes uur vijfentwintig open gaan? Zou die fietsenbewaarder iets met de ontvoering te maken hebben? Wat zou er in die brief staan? Al deze gedachten en nog vele andere schoten Van Miert door het hoofd, terwijl hij op flinke afstand van de rijwielstalling stond toe te kijken. Om kwart over zes kwam een man op de fiets aan rijden. Voor de rijwielstalling stapte hij af, stak de sleutel in het slot en schoof de deur open. Hij zag de man bukken, onmiddellijk nadat hij de deur geopend had. Hij pakte een brief op. Zou dat de brief voor Van Amstel zijn? De man bleef een ogenblik naar de brief staren, haalde zijn schouders op en verdween in het kleine kantoortje naast de ingang.

Van Miert keek eens op de stationsklok, het was nu tijd. Al verschillende mensen waren de stalling in en uit gegaan, meest fabrieksarbeiders die de eerste trein richting Roosendaal moesten hebben. Van Miert keek nog eens goed om zich heen, maar niemand scheen op hem te letten. Met bonzend hart stapte hij op de rijwielstalling toe. Het was precies zes uur vijfentwintig.

„Heeft u misschien een brief voor mij ontvangen?" vroeg hij met een stem die hij nauwelijks in bedwang kon houden. „De naam is Van Amstel."

„Van Amstel....? Ja," antwoordde de bewaarder, „ik vond zoëven een brief voor Van Amstel op de grond, onder de deur door geschoven.... bent u meneer Van Amstel?" Van Miert knikte. „Gek, dat ze die brief hier bezorgd hebben," merkte de bewaarder nog op.

„Och, de afzender wist zeker dat ik vanmorgen hier zou komen," antwoordde Van Miert luchtig, terwijl hij de man onderzoekend aankeek. Deze kerel zou toch niet.... Maar de man had de bewuste brief al tevoorschijn gehaald en overhandigde deze aan Van Miert. „Uw fiets stallen?" vroeg hij.

„Eh, nee.... even lezen wat de afzender te vertellen heeft," zei Van Miert, terwijl hij zenuwachtig de enveloppe openscheurde. De brief was met een verdraalde hand geschreven en Van Miert herkende er onmiddellijk de hand in als die welke het allereerste briefje had geschreven, dat ze de avond van de ontvoering aan het tuinhek hadden gevonden. De ondertekening luidde weer X. Het was dus waarschijnlijk een briefje van

Snel kocht hij een kaartje naar Roosendaal en haastte zich naar de gereedstaande trein.

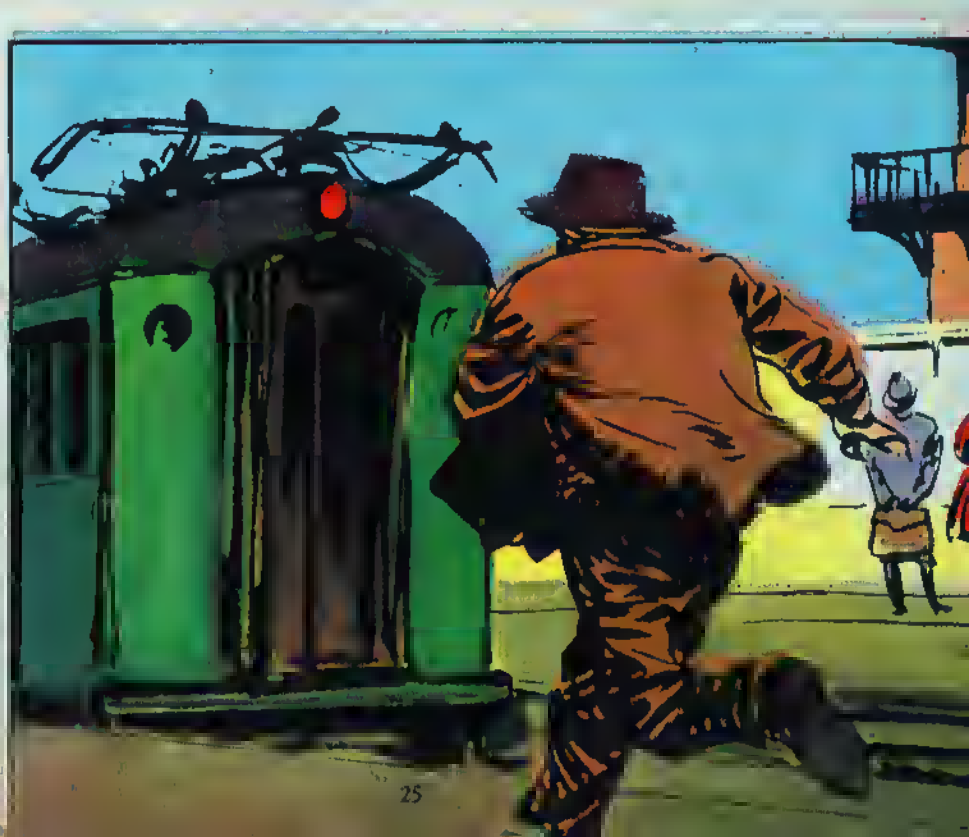

de ontvoerder zelf. „Instructie" stond er boven en verder:

„Voer deze instructie nauwkeurig uit en Anneke zal binnen vierentwintig uur thuis komen. U neemt de trein naar Roosendaal die over enkele minuten vertrekt. U neemt plaats in het laatste tweede klasse rijtuig. Daar zult u in de laatste coupé een briefje in het bagagenet vinden. Daarin vindt u verdere instructies. X."

Over enkele minuten... „Hier, mijn fiets, ik heb haast!" riep hij en snel duwde hij de bewaarder zijn fiets in de handen. „Ik moet de trein halen!" De vent heeft het zo ingekleed dat ik de politie niet kan waarschuwen, want ik heb amper tijd de trein te halen en verdere instructies krijg ik pas in de trein," overdacht Van Miert snel. „En vermoedelijk zal hij me wel bespieden, of ik alleen ben en met niemand spreek." Snel kocht hij een kaartje naar Roosendaal en haastte zich naar de gereedstaande trein. De laatste tweede klas coupé was gelukkig helemaal leeg en onmiddellijk gingen zijn ogen naar het bagagenet. Inderdaad... daar lag een witte envelop. „Meneer Van Amstel", stond er op. Met bevende handen scheurde hij ook deze tweede enveloppe open: *„Voer deze opdracht nauwkeurig uit,"* las hij. Ook dit briefje was in hetzelfde handschrift geschreven, *„en Anneke zal binnen vierentwintig uur terug keren. Eén verdachte handeling en mijn geduld is op. U bent gewaarschuwd. Instructie: tussen hier en Wouw zult u rechts dicht langs de spoorbaan een stok met een rode zakdoek zien. Op die plaats gooit u de tas met de losprijs uit de trein."*

Het briefje was weer met X ondertekend.

Snel draaide hij het raampje open, greep de tas en slingerde deze met een brede zwaai de trein uit.

Van Miert nam plaats aan het rechter raam en draaide het bovenraam vast open om de tas precies op het juiste ogenblik naar buiten te kunnen gooien. Als hij nu die rode zakdoek maar zou zien vanuit de voortrazende trein! Daar klonk het fluitje van de conducteur al en net toen de trein zich in beweging zette, zag Van Miert nog een man op het achterste rijtuig springen en tot zijn coupé doorlopen. Hij keek de man even oplettend aan. Voor zover hij had kunnen zien was het gehele rijtuig leeg. Was het toeval dat net op het nippertje deze man er nog instapte? Zo op 't oog leek het een arbeider die naar zijn werk ging. De man groette vriendelijk en ging precies tegenover Van Miert zitten. „Lekker weertje," merkte hij op. Van Miert knikte. De ander keek even naar de tas die Van Miert onder zijn arm gekneld hield en vouwde toen het ochtendblad open, zodat Van Miert zijn gezicht niet meer kon zien. „Het tocht hier," merkte de man even later op. Hij stond op en sloot het raampje. Achterdochtig volgde Van Miert de man in al zijn bewegingen. Hij was op alles voorbereid. Het leek hem helemaal niet uitgesloten dat de ontvoerder deze man als spion achter hem aangestuurd had om te controleren of hij alleen was. De trein was intussen Bergen op Zoom uitgereden en Van Miert hield nu zijn ogen naar buiten gericht. Wat zou die man zeggen als hij Van Miert zijn tas zomaar uit het raampje zag slingeren? Hij zou denken dat hij gek was! Zijn opdracht was „neem plaats in de laatste coupé," dus hier móést hij blijven zitten. Wie weet wat er hem nog te wachten stond! Die bandiet liet vast niets aan het toeval over!

Van Miert tuurde naar buiten, klaar om op te springen zodra hij de rode zakdoek aan de stok zou zien. Het was hier overal hei en bos, waar de brem juist in volle bloei stond, maar Van Miert had geen oog voor de natuur. Hij zocht een rode zakdoek! Nauwelijks waren ze een klein meer gepasseerd of hij zag een rode zakdoek aan een stok, welke vlak langs de spoorbaan in het zand geplant stond. Er stond geen mens bij..... Van Miert sprong op, draaide snel het raampje open, greep de tas en slingerde deze met een brede zwaai de trein uit.

„Meneer..." klonk het achter hem. De arbeider was ook opgesprongen om de tas te grijpen, maar te laat. Van Miert zag nog juist de tas langs de stenen van de spoorbaan in een droge greppel terecht komen, maar het volgende ogenblik maakten de rails een bocht naar links en hij zag de tas niet meer.

„Meneer...!" riep de arbeider die nu naast hem stond weer. „Voelt u zich niet lekker? Uw tas!"

„Best!" antwoordde Van Miert, maar toen hij zag dat de man aanstalten maakte om aan de noodrem te trekken, schreeuwde hij: „Niet trekken! Laat maar, ik weet wel wat ik doe!"

De arbeider greep Van Miert bij de schouders en zei vriendelijk: „Rustig aan maar, vadertje, rustigjes aan. Natuurlijk weet je wel wat je doet. Je bent een klein beetje in de war, nietwaar? Komt allemaal best in orde....: eh, was die tas leeg?"

„Om de dooie dood niet," zei Van Miert. „Er zat vijftigduizend guiden in!" Maar op het zelfde moment begreep hij dat hij zich versproken had. Hij moest zijn mond houden totdat Anneke thuis was.

De arbeider liet van verbazing zijn mond openvallen.

„Wat zeg je daar, vriend?" en het volgende ogenblik was hij verdwenen.....

Ziezo, het losgeld is dan eindelijk betaald! Zal Anneke nu naar huis terugkeren! Of...? Jullie moeten nog één weekje geduld hebben!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

VOOR POSTZEGEL-VERZAMELAARS

We gaan dit keer een pasje zijwaarts doen en naast de postzegel ook de enveloppen bekijken, waar de zegels opgeplakt kunnen worden. En met enveloppen bedoelen wij in dit geval de zogenaamde „first day covers" of „eerste dag enveloppen". Deze enveloppen worden speciaal vervaardigd ter gelegenheid van de uitgifte van een bepaalde serie postzegels. Op zo'n eerste dag envelop staat dan meestal een illustratie, die op de een of andere wijze betrekking heeft op het feit naar aanleiding waarvan de postzegels zijn uitgegeven, bijvoorbeeld liefdadigheid, een herdenking, enz. Op de eerste dag dat de betreffende serie verschijnt, plak je de postzegels op de envelop en kun je deze, bijvoorbeeld aan je eigen adres, versturen. De posterijen hebben vaak een speciaal stempel, waarmee ze die eerste dag enveloppen versieren.
Zulke stempels zijn dikwijls mooier en uitgebreider dan de normale poststempels. Je hebt dan dus op de speciale envelop niet alleen speciale postzegels maar ook een speciaal stempel.
Het verzenden van deze eerste dag enveloppen is de laatste jaren bijzonder populair geworden: er zijn zelfs catalogi, die je in dit enveloppenland de weg wijzen. Ook bestaan er speciale albums voor het bewaren van de „first day covers".

HEB JE DIE AL?

Nu de Olympische Spelen voor de deur staan, kijken wij nog even terug naar de stad waar de vorige keer, in 1956, de „Spelen" werden gehouden: Melbourne.
Je ziet de stad in de verte liggen met op de voorgrond de Yarra-Yarra rivier, een waterweg, die alleen door heel kleine schepen bevaren kan worden. Dan stappen we Rome binnen, waar een groot Olympisch stadion gereed is om de zevenduizend sportbeoefenaars uit alle delen van de wereld te ontvangen. Honderdduizend toeschouwers kunnen in dit stadion een zitplaats vinden. Op deze Italiaanse postzegel zie je echter geen stadion, maar één van de monumenten van het oude Rome, uit de tijd van Julius Caesar. Het is de toren van het Senatorenpaleis.
Dit gebouw wordt beschouwd als het oudste parlementsgebouw ter wereld. Behalve Italië hebben nog diverse andere landen speciale Olympische Spelen-postzegels uitgegeven. Misschien is er een andere keer wel gelegenheid om je daar iets van te laten zien.

Deskundigen in Amerika hebben vastgesteld dat het huilen van een baby verschillende betekenissen kan hebben en dat duidelijk te horen is aan de manier van huilen of de baby honger heeft, zich ziek voelt of bijvoorbeeld door 'n veiligheidsspeld, die los is gegaan, geprikt wordt.
Men is nu van plan de verschillende huilsoorten op een grammofoonplaat op te nemen en deze dan met een schriftelijke uitleg aan alle moeders van baby's uit te reiken, zodat die voortaan, als ze het gehuil horen, meteen weten wat er met de baby aan de hand is.

ZONNEBRIL

Als je zonnebril niet meer stevig op je neus wil blijven staan, kun je dit gemakkelijk verhelpen door een dun elastiekje om de benen van het montuur te doen, op de manier, die het plaatje jullie laat zien.
Vooral als je leest met een zonnebril op, zul je van dit eenvoudige hulpmiddeltje veel plezier hebben, daar door het strakke elastiekje de bril niet op de punt van je neus kan zakken.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

GEVULDE PICKNICKBROODJES

Voor deze picknick-verrassing heb je nodig: ronde of langwerpige broodjes en voor het vulsel: wat margarine, een paar plakjes kaas en ham, een zure augurk, een paar zoetzure uitjes, een eetlepel tomatenketchup, wat zout, peper en fijngehakte peterselie.
Snijd de kaas, ham, augurk en uitjes in kleine stukjes en vermeng die met de margarine en de tomatenketchup. Hol de broodjes wat uit en doe er een flinke eetlepel van het mengsel tussen.
Verpak de picknick-broodjes in plasticzakjes en doe ze zó in een trommeltje, dat ze niet heen en weer kunnen rollen.

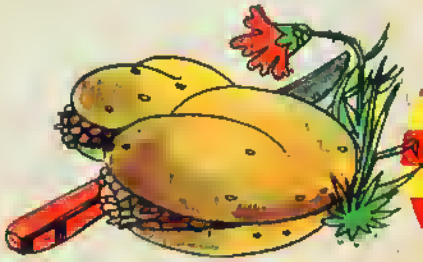

TOM POES EN DE WROKWERKER

DE WRAAKZUCHTIGE WROKWERKER HAD DE OUDE SCHICHT BETOVERD. NU REED HET VOERTUIG, MET HEER BOMMEL, TOM POES EN DE GRAAF ERIN, MET GROTE SNELHEID ACHTERUIT. EN ACHTER HEN WACHTTE EEN WOEDENDE, VUURSPUWENDE DRAAK, EEN DRAAK DIE VROEGER ALTIJD BEKEND HAD GESTAAN ALS BIJZONDER ZACHTMOEDIG...

STOP, HEER OLLIE! WE BOTSEN TEGEN DE DRAAK...!

M-MIJN REMMEN WERKEN N-NIET! Z-ZEG TEGEN HET DIER DAT HET OPZIJ GAAT!

MAAR DE DRAAK WEEK NIET OPZIJ. HIJ ZOOG ZIJN LONGEN VOL LUCHT OM AANSTONDS EEN MASSA ROOK EN VUUR NAAR DE OUDE SCHICHT TE BLAZEN.

TOEN DE AUTO ECHTER MET EEN KLAP TEGEN HEM AANREED, VERSLIKTE HIJ ZICH IN ZIJN EIGEN VURIGE ADEM EN EEN GEWELDIGE HOESTBUI WAS HET GEVOLG.

HIJ BLAAST ONS ZIJN HOL IN!

OM ONS DAAR OP ZIJN GEMAK OP TE PEUZELEN!

MAAR DAT IS VRESELIJK! IK BEN EEN HEER EN GEEN ...EH... VEEVOEDER!
HIJ HEEFT ALLEEN MAAR EEN HOESTBUI, GELOOF IK. HIJ KOMT ONS NIET ACHTERNA OM ONS OP TE ETEN.
NEE, DEZE DRAAK SCHIJNT LIEVER BIETEN TE ETEN, BIETEN BESTROOID MET EEN WITTE POEDER. ZEKER POEDERSUIKER.
POEDERSUIKER...? HM... IK VIND HIER EEN LEGE ZAK.
KIJK EENS WAT ER OP STAAT! „VLAMPULVER. SAMENSTELLING: SPAANSE PEPER, VUURSTEENSTOF EN BRANDGLASGRUIS," DAT IS DE WITTE POEDER OP DE BIETEN..., VAST EEN TOVERMIDDEL VAN DE WROKWERKER. DAARDOOR IS DE DRAAK NATUURLIJK VUUR GAAN SPUWEN!
EN NU HOEST HIJ NOG ROOK EN ZWAVEL! UCHE... UCHE... HET SLAAT ME OP DE KEEL!
NEEM EEN DROPJE, NOBELE HEER DAT WERKT VERZACHTEND!
HEEL ATTENT VAN U...
HELA, TOM POES... NIET ZO ONBESCHEIDEN...!
IK WEET ER ÉÉN DIE DEZE DROP NOG HARDER NODIG HEEFT!
TOM POES RENDE MET DE ZAK NAAR BUITEN, WAAR DE DRAAK KRAMPACHTIG NAAR ADEM LAG TE HAPPEN.
KIJK EENS, HIER HEB JE WAT DROP. DAT IS GOED VOOR DE KEEL.

ZO... NU JE MOND. JE DICHT... EN NIET KAUWEN, MAAR ZUIGEN!
ZIJN HOESTEN HEEFT OPGEHOUDEN, DANK ZIJ DE DROP. JA, DIE ARME DRAAK HEEFT NATUURLIJK REUZE KEELPIJN DOOR DAT VLAMPULVER.
JA, DAT MOET WEL! ACH WAT ZIELIG! WACHT, IK ZAL DE VERBANDKIST UIT DE OUDE SCHICHT HALEN.
NATTE ZWACHTELS ZIJN ALTIJD ERG GOED.
JA EN ZE STAAN HEM ZO SCHATTIG!
HET KOST WEL VEEL VERBAND, MAAR KIJK EENS HOE DANKBAAR DE DRAAK IS.
ZO, DIE IS WEER AARDIG OPGEKNAPT, MAAR MIJN ARME OUDE SCHICHT NOG NIET.
IK HEB WEL EEN IDEE HEER OLLIE!
INTUSSEN WACHTTE LANGS DE WEG DE WROKWERKER EN HIJ WAS IN EEN BIJZONDER JOLIGE STEMMING.
HAHAHI, WAT ZAL HET EEN HEERLIJK GEZICHT ZIJN, ALS DIE SUKKELS HIER STRAKS LANGS KOMEN RENNEN... ZWART GEBLAKERD... MET DE DRAAK OP HUN HIELEN! JA, DAAR HOOR IK ZE AL!
WEL ALLE ZWAMMEN EN PADDEN! MIJN WRAAK IS MISLUKT... ALWEER! ACH, WAT IS HET LEVEN VAN EEN WROKWERKER TOCH VOL BITTERE TELEURSTELLINGEN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Caplaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. · Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan al te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

PALM

Gratis

zweefvliegtuig bij 1 doos Erdal schoencrème

Laat moeder of tante dit zien!
Dan neemt ze vast zo'n
vliegtuigje voor je mee!

E717